خبر

پخش تلویزیونی تحقیقات استیضاح ترامپ

آرایش تهاجمی جمهوری‌خواهان

● مجلس نمایندگان آمریکا از چهارشنبه هفته جاری جلسات علنی تحقیقات مربوط به استیضاح رئیس‌جمهوری آمریکا را آغاز می‌کند. به گزارش بی‌بی‌سی، در روزهای اول کسانی برای شهادت حاضر می‌شوند که پیش‌تر پشت درهای بسته به سؤال‌ها پاسخ داده بودند و این شهادت‌ها از تلویزیون به صورت زنده پخش خواهد شد. طبق گزارش‌های منتشرشده، این افراد قرار است به سؤال‌های اعضای این کمیته پاسخ دهند. پس از آن، موارد اتهامی را رئیس این کمیته در دادگاه برکناری رئیس‌جمهوری ارائه خواهد کرد. رئیس دادگاهی که در سنای آمریکا برگزار می‌شود، قاضی ارشد دیوان عالی خواهد بود و سناتورها در مقام هیئت منصفه شنونده استدلال‌های مجلس نمایندگان و دفاعیات دولت خواهند بود.

دموکرات‌ها می‌گویند رئیس‌جمهوری برای مجبورکردن کشور اوکراین به پاپوش‌دوزی برای جو بایدن، رقیب احتمالی ترامپ در انتخابات، کمک‌های مالی مصوب کنگره به این کشور را بلوکه کرده بود. اما ترامپ می‌گوید هیچ قصدی برای سوءاستفاده از موقعیت خود نداشته است و صرفا می‌خواسته اوکراین را مجبور به مبارزه با فساد کند.

جمهوری‌خواهان تصمیم گرفته‌اند دو نفر از چهره‌های جنجالی خود را به طور موقت به کمیته اطلاعاتی مجلس نمایندگان بفرستند. کوین مک‌کارتی، رهبر اقلیت جمهوری‌خواه در مجلس نمایندگان آمریکا، گفته که می‌خواهد برای مدت کوتاهی «جیم جردن»، یکی از نمایندگان ایالت اوهایو و «مارک میدوز، از ایالت کارولینای شمالی را از کمیته نظارتی خارج کرده و به کمیته اطلاعاتی بفرستد. این دو نماینده از چهره‌های جنجالی حزب جمهوری‌خواه در مجلس نمایندگان هستند. هر دو نشان داده‌اند اهل جدال هستند. جیم جردن که پیش‌تر کشتی‌گیر و مربی کشتی بوده، سال‌ها در مجلس ایالتی قانون‌گذار بوده است. میدوز هم به ترامپ بسیار نزدیک است.

تحقیقات اولیه مربوط به استیضاح رئیس‌جمهوری آمریکا تا به حال به جز یک جلسه شهادت، همگی پشت درهای بسته بودند. جمهوری‌خواهان با این روش مخالفت می‌کردند اما دموکرات‌ها می‌گفتند با مخفی نگه‌داشتن متن صحبت‌های شاهدان عینی، می‌خواستند جلوی تأثیرگرفتن از یکدیگر و عوض‌کردن شرح ماوقع را بگیرند.

قرار است سرپرست موقت سفارت آمریکا در اوکراین نخستین کسی باشد که به صورت علنی شهادت می‌دهد. در دوره مخفی‌بودن تحقیقات، فقط نمایندگانی که عضو شش کمیته دخیل در تحقیقات بودند و چند نفری از کارمندان‌شان اجازه ورود به اتاق امن محل تحقیقات را داشتند. جمهوری‌خواهان در عمل مخالف این شیوه بودند اما به اندازه دموکرات‌ها فرصت داشتند از شاهدها سؤال بپرسند. با آغاز جلسات علنی، هر دو طرف خواهند کوشید با ارائه روایت خود از ماجرا، عموم مردم آمریکا را با خود همراه کنند. برای همین هر دو طرف احتیاج دارند با پرسیدن سؤال‌های خوب و بیان به‌موقع، ساده و صریح نظرات‌شان میلیون‌ها تماشاگر تلویزیونی این تحقیقات را با خود همراه کنند.

برای تشکیل کابینه انجام گرفت

توافق اولیه گانتس با لیبرمن

● نمایندگان حزب آبی و سفید به ریاست بنی گانتس و اسرائیل خانه ما، به ریاست آویگدور لیبرمن، وزیر دفاع کابینه بنیامین نتانیاهو، پنجشنبه به توافق اولیه برای تشکیل کابینه اسرائیل دست یافتند. به گزارش شبکه تلویزیونی «آی ۲۴» اسرائیل، این دو حزب بر سر برخی موضوعات به توافق رسیده‌اند اما سخنی درباره موضوعاتی همچون «دین» و «دولت» به میان نیامده است. همچنین این دو حزب توافق کردند در روزهای آینده جلسه دیگری با یکدیگر داشته باشند و در آن اصول جامع کابینه فراگیر انجام شود.

جلسه حزب لیبرمن و گانتس یک روز پس از آن برگزار می‌شود که حزب اسرائیل خانه ما روز چهارشنبه برای جلوگیری از برگزاری سومین انتخابات زودهنگام با حزب لیکود به ریاست بنیامین نتانیاهو دیدار کرد، هرچند این دیدار بدون نتیجه پایان یافت. هر چند گانتس با ائتلاف حزب لیبرمن نیز نمی‌تواند تشکیل کابینه دهد، چراکه شمار کرسی‌های دو حزب فقط به ۴۱ کرسی خواهد رسید، در حالی که تشکیل کابینه نیازمند آن است که حزب پیروز ۶۱ کرسی یعنی نصف به‌اضافه یک را به دست آورد.

در بیست‌ودومین انتخابات کنست که ۱۷ سپتامبر برگزار شد، حزب آبی و سفید به رهبری گانتس، ۳۳ کرسی را کسب کرد و حزب اسرائیل خانه ما فقط هشت کرسی را به دست آورد. گانتس فقط ۱۲ روز دیگر فرصت دارد کابینه ائتلافی با دیگر احزاب را تشکیل دهد، او پس از شکست دوباره نتانیاهو در تشکیل کابینه، از سوی رووین ریولین، رئیس‌جمهوری اسرائیل، مأمور تشکیل کابینه شد. در صورت ناکامی گانتس برای همراه‌کردن دیگر احزاب برای تشکیل کابینه، انتخابات زودهنگام دیگری برای سومین بار در اسرائیل برگزار می‌شود.

حضور شهردار سابق نیویورک در انتخابات درون‌حزبی دموکرات‌ها

تهدیدی علیه بایدن

مایک بلومبرگ، شهردار سابق نیویورک و میلیونر آمریکایی، یک‌بار دیگر می‌خواهد شانس خود را برای نامزدی در انتخابات ریاست‌جمهوری ایالات متحده امتحان کند و به‌این‌ترتیب انتخابات درون‌حزبی دموکرات‌ها بیش از پیش متراکم می‌شود. منابع مطلع و نزدیک به بلومبرگ گفته‌اند که به باور بلومبرگ که سه دوره شهردار نیویورک بوده، جو بایدن گزینه‌ای ضعیف است و برنی سندرز و الیزابت وارن هم نمی‌توانند پیروز شوند.

بلومبرگ که صاحب غول رسانه‌ای بلومبرگ است، در حالی بار دیگر می‌خواهد پا در کارزار انتخاباتی بگذارد که چندی پیش و در ماه مارس گفته بود که بیشتر مرد عمل است تا حرف و ازهمین‌رو ترجیح می‌دهد به‌جای اینکه در دو سال پیش‌رو در گردهمایی‌های انتخاباتی از ایده‌ها و برنامه‌هایش حرف بزند، روی کسب‌وکارش متمرکز شود که سود بیشتری برای مردم آمریکا دارد. بااین‌حال حالا ظاهرا نظر این دموکرات نه‌چندان محبوب تغییر کرده، چراکه از دید او هیچ‌کدام از نامزدهای کنونی کارزار دموکرات‌ها توانایی مقابله با دونالد ترامپ، نامزد جمهوری‌خواهان در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۲۰ را ندارند.

بلومبرگ در حالی می‌خواهد در انتخابات درون‌حزبی دموکرات‌ها شرکت کند که الیزابت وارن، قانون‌گذار جناح چپ این حزب که برنامه‌هایش علیه ثروتمندانی مانند بلومبرگ است، در نظرسنجی‌های اخیر به محبوب‌ترین نامزد دموکرات‌ها بدل شده است.

بلومبرگ خود پیش‌تر گفته بود که مطمئن است به راحتی می‌تواند دونالد ترامپ را شکست دهد، ولی دشوارترین بخش ماجرا پیروزی در کارزار درون‌حزبی دموکرات‌هاست. یکی از نزدیکان بلومبرگ درباره نظر این میلیونر درباره وارن گفته است: «قطعا او با بسیاری از ایده‌های وارن مخالف است، ولی او را فرد باهوشی می‌داند».

گرچه بلومبرگ گمان می‌کند پیوستن او به رقابت‌های درون‌حزبی دموکرات‌ها می‌تواند شانس این حزب را برای مقابله با ترامپ در انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۰ افزایش دهد، ولی در نظرسنجی ماه مارس سی‌ان‌ان مشخص شد که او یکی از نامحبوب‌ترین نامزدهای دموکرات به شمار می‌رود. طبق این نظرسنجی، ۲۷ درصد دموکرات‌ها نگاه مثبتی به او دارند، درحالی‌که ۳۸ درصد دموکرات‌ها دیدی منفی نسبت به این نامزد داشته‌اند.

او در ماه ژانویه گفته بود که سه‌بار برای انتخابات ریاست‌جمهوری نامزد شده و هربار از پول خود برای کارزارش استفاده کرده است: «بنابراین مجبور نبودم از هرکسی بپرسم که در عوض پولی که به من می‌دهد چه انتظاری دارد».

گرچه الیزابت وارن در نظرسنجی‌های اخیر سیری صعودی داشته و محبوبیت او رو به افزایش است، ولی جو بایدن هم همچنان شانس بالایی برای پیروزی در انتخابات درون‌حزبی دموکرات‌ها دارد و ازهمین‌رو به باور بسیاری، ورود بلومبرگ به این کارزار احتمالا تهدیدی برای بایدن به شمار می‌رود.

هوارد ولفسان، سخنگوی بلومبرگ گفته است که شهردار سابق نیویورک می‌خواهد کار را تمام کند و مطمئن شود که ترامپ شکست می‌خورد: «بر اساس سابقه دستاوردها، رهبری و توانایی او برای گردآوردن مردم حول تغییر، مایک می‌تواند با ترامپ مبارزه کند و او را شکست دهد».

این سرمایه‌دار ۷۷ ساله از سال‌ها پیش از منتقدان سرسخت دونالد ترامپ به شمار می‌رود و سال ۲۰۱۶ کارزار انتخاباتی او را فریبکارانه‌ترین کارزار تاریخ انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا خوانده بود. بااین‌حال برخی می‌گویند ورود بلومبرگ می‌تواند برای ترامپ نکته مثبتی باشد، چراکه احتمالا دموکرات‌ها به‌جای تمرکز بر کوبیدن ترامپ، مشغول تلاش برای شکست بلومبرگ می‌شوند.

مایک بلومبرگ که زمانی عضو حزب جمهوری‌خواه ایالات متحده بود، قصد داشت سال ۲۰۱۶ به‌عنوان نامزد مستقل وارد انتخابات شود، اما سال گذشته عضو حزب دموکرات شد. گرچه ارتباط او با وال‌استریت و سابقه او به‌عنوان سیاست‌مداری مستقل یا جمهوری‌خواه می‌تواند بر وجهه عمومی او و سوءتأثیر داشته باشد، ولی او تلاش‌های زیادی در زمینه مبارزه با تغییرات آب‌وهوایی و ممنوعیت اسلحه در آمریکا کرده و ازهمین‌رو می‌تواند در میان هواداران این حوزه طرفدارانی داشته باشد.

آمریکای رمانتیک

ادامه از صفحه‌اول

در اینجا آزادی می‌تواند همان آرمانی باشد که شهروندان را از هراس مصون می‌دارد؛ به‌ویژه نوعی از هراس که یک شهروند می‌تواند با استفاده هوشمندانه از قوانین علیه شهروند دیگری به کار گیرد. بگذارید به نقل‌قول‌های دقیق‌تری که مورد استفاده پتی نیز قرار گرفته، اشاره کنیم تا معنای آزادی سیاسی آشکار شود که به نظر می‌رسد در ایالات متحده تضعیف شده و در غبار تعاریف تحمیل‌شده از طرف بخش‌های قدرتمندی از طبقه حاکم سیاسی و اقتصادی نهان شده است. مونتسکیو که به همراه الکسی دوتوکویل بی‌شک از پدران سنت آزادی جمهوری‌خواهانه است، می‌گوید: «آزادی سیاسی برای یک شهروند آن آرامش روحی ناشی از نظری است که هرکس درباره امنیت خود دارد و برای اینکه او این آزادی را داشته باشد، حکومت باید به گونه‌ای باشد که یک شهروند نتواند شهروند دیگر را در هراس اندازد».

دقیق‌ترین و درعین‌حال ساده‌ترین مثالی که برای برتری آزادی جمهوری‌خواهانه (آرمان عدم سلطه) بر آزادی منفی و لیبرالی (آرمان عدم دخالت) نقل شده، مثال کسی است که برده دیگری است اما ارباب ضرورتا در گزینش‌های او دخالتی نمی‌کند؛ چه به دلیل اینکه ارباب، مزاج مهربان و غیرمداخله‌گری دارد و چه بر حسب هوش و زیرکی برده. بااین‌حال، واقعیتی را که نمی‌توان انکار کرد، این است که من از آنجا که ارباب دارم، زیر سلطه‌ام. ضرورت دارد تأکید شود اینجا مقصود از بردگی و تحت‌سلطه‌بودن صرفا وضعیت قرن نوزدهم سیاه‌پوستان در ایالات متحده نیست، بلکه «وضعیت‌های ذهنی» است که شهروندان احساس می‌کنند و به دلایل متفاوت بیش از آنکه در وضعیت رهایی به سر ببرند، در وضعیت سیطره قرار دارند. با تفاوت قائل‌شدن میان آرمان آزادی لیبرالی و آزادی جمهوری‌خواهانه، بر آن هستیم تا نشان دهیم آزادی نوع دوم در ایالات متحده در دهه‌های اخیر تهدید شده است. این تهدید از سوی نخبگان و جنبش‌های اجتماعی با حساسیت بالایی مواجه نشد و جامعه هم در سال ۲۰۰۸ و هم در سال ۲۰۱۶، به دلیل تنش شدیدی که از متزلزل‌شدن آزادی جمهوری‌خواهانه تحمل می‌کرد، در وضعیتی هیجانی و رمانتیک قرار گرفت که هر دو مورد به انتخاب‌های شوکه‌کننده‌ای منجر شد.

سرمایه‌داری: شوالیه بی‌رقیب

چه کسی بهتر و شیواتر از رابرت دال توانسته است رابطه متشنج و ضروری دموکراسی و سرمایه‌داری بازار را توصیف کند که شبیه زن و شوهری هستند گرفتارِ زندگی پرآشوب و کشمکش‌های درونی که با این حالِ هر دو به زندگی‌شان ادامه می‌دهند؛ چراکه هیچ‌کدام مایل به جداشدن از دیگری نیستند. دال، مانند بسیار دیگر از حامیان واقعی اندیشه دموکراسی، باور دارد یک چهره سرمایه‌داری به سوی دموکراسی است و برای آن دلایل قانع‌کننده‌ای ارائه می‌کند. درعین‌حال، او می‌اندیشد که سرمایه‌داری مانند «ژانوس»، الهه یونانی، دو چهره دارد که به دو سوی مخالف متمایل‌اند. ما می‌خواهیم چهره خصمانه و رهاشده سرمایه‌داری را مهم‌ترین تهدید آزادی (در معنای عدم سلطه) در ایالات متحده معرفی کنیم. جمهوری‌خواهی که آرمان عدم سلطه را ارج می‌نهد، متذکر می‌شود که دخالت غیرخودسرانه و قانونی برای دورکردن وضعیت سیاسی پیدا یا پنهانی که در آن سلطه بر زندگی شهروندی شهروندان حاکم است، کاملا ضروری است. جامعه تنها هنگامی در وضعیت شهروندی آرام قرار می‌گیرد که ضمن برآورده‌شدن نیازش برای آزادی‌های منفی، آزادی به معنای سلطه‌ناپذیری را نیز احساس کند. این نگاه جمهوری‌خواهانه به سیاست بوده است که حاکمیت ایالات متحده را به شیوه‌های متعدد دخالت دولت فدرال و دولت‌های ایالتی را در امور اقتصادی سوق داده است؛ مواردی مانند بیمه بی‌کاری، مستمری‌های سالخوردگی، امنیت، خوراک، دارو، خطوط هوایی، بزرگراه‌ها، خیابان‌ها، بهداشت عمومی، بیمه بهداشتی، آموزش‌وپرورش، وضع تعرفه‌های وارداتی، اخذ مالیات، تنظیم شرکت‌های سرمایه‌گذاری برای جلوگیری از خسارت‌های محیط‌زیستی و امنیت شغلی. بااین‌حال مسئله این است که از زمان روی کار آمدن ریگان و به‌ویژه پس از پایان جنگ سرد، آنچه در فرهنگ سیاسی و اجتماعی ایالات متحده تقویت شد، سرمایه‌داری رهاشده و غیرقابل‌ملاحظه بود و آنچه تضعیف و شکننده شد، مداخله حکومت برای جلوگیری از اثرات سلطه‌گرایانه سرمایه‌داری بر حیات شهروندی بود. گرچه سرمایه‌داری تنها علت توزیع نابرابر منابع سیاسی مانند پول، ثروت، شرف، آموزش، ارتباطات و... نیست، به نظر می‌آید بیشترین نقش‌آفرینی را در این امر انجام می‌دهد و از آنجا که توزیع نابرابر منابع سیاسی احتمالا اصلی‌ترین عامل در ایجاد گسترش و عمیق‌کردن شبکه پیچیده استیلا و سلطه در جامعه است، می‌توان سرمایه‌داری را به‌مثابه یک بازیگر قَدرقدرت و بی‌رقیب در سیاست، اقتصاد و فرهنگ، مهم‌ترین عامل خطر برای آزادی سلطه‌ناپذیر توصیف کرد. همچنان که دال و همفکرانش به‌درستی اشاره می‌کنند سرمایه‌داری بازار به‌شدت به نفع دموکراسی عمل می‌کند تا آنجا که این دموکراسی به سطح دموکراسی فراگیر نائل شود؛ اما به علت عواقبی که این سرمایه‌داری برای برابری سیاسی دارد، عملکردش در ورای این سطح به ضرر دموکراسی است.

سال حقیقت

به هر روی، به نظر می‌آید سرمایه‌داری نئولیبرال که از آغاز دهه ۸۰ میلادی ماه‌عسل خود را آغاز کرده بود، در سال ۲۰۰۸ با آغاز بحران ویرانگر اقتصادی و اجتماعی، چهره متخاصم خود را علیه طبقات اجتماعی و زندگی روزمره آنها به رخ کشید و تبدیل به مسئله‌ای شد که باید به آن پاسخی جدی داده شود. در پی بحران سال ۲۰۰۸، سنت سرمایه‌داری نئولیبرال دست صاحبکاران را باز گذاشته بود تا مانند قرن نوزدهم در هر عرصه‌ای کسانی را که لازم نیستند، در فهرست سیاه قرار دهند و از کار بی‌کار کنند. فارغ از اینکه چندصد هزار نفر در این وضعیت اخراج شدند و در مواجهه با سلطه بالادستی خود بی‌پناه ماندند و طعم تیز تازیانه ناآزادی در معنای سلطه‌پذیری را چشیدند، میلیون‌ها نفر نیز خود را به‌طور جدی با وضعیت روانی سلطه‌پذیری مواجه دیدند و خیلی راحت و بدون مشاجره حقوقی سخت‌گیرانه‌ای، در وضعیتی قرار گرفتند که حق جست‌وجوی خوشبختی خود را که در اعلامیه استقلال بدیهی توصیف شده بود، در طرفه‌العینی نابودشده ببینند؛ آن‌هم نه از سوی یک حکومت توتالیتر جبار، بلکه از سوی شهروند دیگری که از خلأ حضور آرمان آزادی عدم سلطه بهره‌مند شده است و در حال نوشیدن یک فنجان قهوه، با یک اس‌ام‌اس یا ایمیل یا یک ملاقات کوتاه چنددقیقه‌ای، با اعلام حکم اخراج از کار به «رؤیای آمریکایی» آنها پایان می‌دهد. این اضطراب روانی به‌سرعت در جامعه آمریکا تسری پیدا کرد. همسران، فرزندان، عزیزان و دوستان این افراد یا خود مستقیما در این اضطراب سلطه‌پذیری شریک بودند یا اینکه اضطراب را از سوژه‌ای که از این وضعیت رنج می‌برد، دریافت کردند و به شکلی در این وضعیت دردمند و پُراضطراب شریک شدند، یا دست‌کم در خفیف‌ترین حالت به تأمل هراسناک در این وضعیت دست زدند. در این لحظات بود که ویران‌شدن آرمان آزادی در معنای عدم سلطه به شکنندگی گسترده احساس شهروندی در معانی که بنیان‌گذاران آمریکا توصیف کرده بودند، منجر شد.

پایان بازی

بی‌توجهی به بلایی که سرمایه‌داری رهاشده بر سر ارزش‌های آزادی جمهوری‌خواهی آورده بود، گروه‌های متعدد اجتماعی فارغ از رنگ پوست را در حالتی قرار داده بود که هرچند اینجا و آنجا می‌توانستند به استعاره‌های جذابی از نوعی از آزادی در مفهوم منفی مفتخر باشند - مثلا بدون هیچ دردسری مقابل کاخ سفید یا کنگره حضور پیدا کنند و علیه رئیس‌جمهور و نمایندگان شعار سر دهند- اما هم‌زمان تحت سلطه پیچیده شهروندان بالادستی قرار گیرند که ازقضا این سلطه اغلب به‌طور قانونی و ظریف اعمال می‌شد؛ یعنی آزادی منفی‌شان رعایت می‌شد، ولی باید ثانیه به ثانیه التماس، چاپلوسی، دروغ و بهانه تحویل ارباب‌های غیررسمی خود می‌دادند و نگران تصمیم آن اربابی باشند که می‌توانند بر آنها قدرت اعمال کنند. قدرتی که ازقضا غیررسمی و از لحاظ حقوقی قابل‌توجیه است. ماجرا این بود که آنها در چنین موقعیتی نمی‌توانستند این شکایت را به زبان آزادی به‌مثابه عدم دخالت بیان کنند. با ذکر این توصیفات قصد نداریم بگوییم در ایالات متحده هیچ نهادی برای حمایت از شهروندان از کار بی‌کارشده وجود نداشت یا سندیکاها در حمایت از اعضای خود یک‌سره در مقابل کارفرمایان پرچم‌های سفید را بالا گرفته بودند یا حتی قصد نداریم وارد مشاجراتی از این دست شویم که آیا در صورتی که سرمایه‌داری نئولیبرال کاملا کنترل می‌شد، آزادی به‌معنای عدم سلطه الزاما توسط عوامل دیگر زیر پا گذاشته نمی‌شد. اما با همه این اوصاف می‌خواهیم بر دو چیز پافشاری کنیم: اول اینکه، عامل سرمایه‌داری توانسته بود در مسابقه برای له‌کردن آزادی به‌مثابه عدم سلطه در میان دیگر عامل‌ها به یک شوالیه بی‌رقیب بدل شود - بدون مشاجره درباره اینکه آیا قهرمان این مسابقه باقی خواهد ماند یا نه - دوم اینکه ازدست‌رفتن آزادی در معنای عدم سلطه، جامعه آمریکا را در سطح ملی در وضعیت غیرعادی قرار داد که باید دست به تصمیم‌گیری‌های جدیدی می‌زد؛ آن‌چنان که به‌نظر می‌رسید وقت تغییر بود. اگر جامعه در دهه ۱۹۶۰ در تصمیم‌گیری‌های خطیر، جنبش‌های مدنی را برای ایجاد تغییر در وضعیت به میدان فرستاد، در سال ۲۰۰۸ صندوق رأی را برای ایجاد تغییرات شگرف و تغییر قاعده بازی که جامعه را آشفته و متشنج و هراسان کرده بود، برگزید: «Vote for change».

ما «نمی‌توانیم»

درواقع اوباما آخرین نخبه سیاسی مورد اعتماد برای رمانتیک‌های سلطه‌گریزی بود که هنوز می‌خواستند هم از طریق سنت انتخابات و هم از طریق سنت انتخاب یک نخبه سیاسی متعارف- یک سناتور، یک فرماندار، یک معاون رئیس‌جمهور یا یک نماینده مجلس نمایندگان - به‌عنوان کاندیدای ریاست‌جمهوری، روند تحولات را تغییر دهند. هیچ‌کس به‌اندازه اوباما از نظراتی نزدیک به ایده‌های گروه‌های متعدد اجتماعی آمریکایی برای به‌دوش‌کشیدن سیاستی سلطه‌ستیز از طریق فعال‌کردن جنبش‌های مدنی برخوردار نبود. او مدام در مرز یک شهروند دغدغه‌مند و یک سیاست‌مدار عمل‌گرا در حرکت بود. درست در لحظه‌ای که حامیان وی تصور می‌کردند سیاست‌مداری است که قصد دارد زیرکانه دل آنها را به‌دست آورد تا قدرت را در دست گیرد، کنشگری مدنی متعهد با شمایل و ظرافت‌های مارتین لوترکینگ می‌شد که بیش از هر کس منتقد ترفندهای سیاست‌مداران برای فریب مردم است و درست در لحظه‌ای که مردم دل‌نگران می‌شدند که آیا یک فعال مدنی قادر است در امر سیاسی زیر و زبر ایجاد کند، تبدیل به سیاست‌مداری قدرتمند مانند آبراهام لینکلن می‌شد که می‌تواند ملت خود را به‌سوی عظمت و آزادی سوق دهد. اما اوباما نهایتا - و تقریبا از ابتدا برای اندیشمندانی چون مارک لیلا و مایکل والتزر روشن- در پیشبرد برنامه‌های سیاسی در مسیر برآورده‌کردن آرمان‌های رأی‌دهندگان خود شکست خورد. حامیان وی قدم به قدم سرخورده شدند. «اوباماکر» (طرح اوباما برای حل مشکل بیمه درمانی) مثل انقلابی بود که همه می‌دانستند آسیب‌پذیر است و به‌زودی علیه آن کودتا می‌شود، همچنان که شد. بحران «یک درصد- نودونه درصد» و ماجراهای وال‌استریتی سر جای خود باقی ماند، اوباما پل‌هایی بنا کرد اما این پل‌ها همگی لرزان و قابل فروریزی بودند. اوباما اصلا حاضر نبود برای پیشبرد کارهایی که می‌خواست بکند، مانند فرانکلین روزولت در دهه ۱۹۳۰ یا لینکلن در دهه ۱۸۵۰ رفتار کند، او نمی‌خواست جنگ به راه اندازد و رأی‌دهندگانی که سال ۲۰۰۸ تصور می‌کردند با رومانتیسم خردگرایانه کانتی «اراده می‌کنم پس هستم» می‌توانند میز بازی را بر هم زنند و شعار «ما می‌توانیم» سر دادند، به چشم دیدند که «نتوانستند». اوباما جنگ به راه نینداخت، اما جامعه آمریکا در سال ۲۰۱۶ هنوز کماکان آرمان «عدم سلطه» را -احتمالا بیش از هشت سال پیش از آن- می‌جویید و در وضعیت به‌شدت آنتاگونیستی قرار داشت، بنابراین ازآنجا که سیاست تعطیل‌ناپذیر است، تنها کافی بود کسی ظهور کند که بخواهد این ستیزخواهی -که حالا مختصات کمتر مدنی و بیشتر نفرت‌جویانه یافته بود- را نمایندگی کند. اگر به‌قول مارکس، تاریخ دو بار تکرار می‌شود؛ یک بار در شکل تراژدی و دیگر بار در شکل کمدی، رمانتیسم هم دو بار تکرار می‌شود؛ یک بار در قالب امید و رؤیا و بار دیگر -در صورت شکست- در هیبت پارانویا و نوستالژی. نوستالژی و پارانویا از آن جامعه‌ای است که در پیشبرد سیاست براساس سنت‌های «روشنگری» که تکیه کامل بر خردورزی دارد، به احساس شکست و تحقیرشدگی رسیده است و در یک آنومی سعی می‌کند در صورت امکان مرزهای سیاست را تا حدی - یا همچون آلمان و ایتالیایی دهه ۱۹۳۰ به‌طور کامل- تا دره‌های انحطاط خرد گسترش دهد. دونالد ترامپ - نخبه اقتصادی و رسانه‌ای تماما سنت‌گریز - تنها کسی بود که با صدای بلند کاندیداتوری خود برای سوارشدن بر این اسب سیاه را اعلام کرد و در کمپینی پیچیده -که خود نیاز به تحلیلی دقیق و چندلایه دارد- پیروزی مبهوت‌کننده اما هم‌زمان به‌شدت قابل درک را از آن خود کرد.

رویداد

وعده عبدالمهدی برای انجام اصلاحات جدی

● نخست‌وزیر عراق در سخنانی پس از جلسه بررسی بودجه سال ۲۰۲۰ عراق به اصلاحات جدی و بهبود شرایط و ایجاد فرصت‌های شغلی متعهد شد. به گزارش ایسنا، به نقل از المیادین، عادل عبدالمهدی روز پنجشنبه پس از جلسه بررسی بودجه سال آتی میلادی گفت: ۹۸۹ پروژه به ارزش ۱۷ میلیارد دلار نیمه‌کاره مانده و دولت در صدد انجام اصلاحات جدی برای بهبود اوضاع اقتصادی است.

تظاهرات در لبنان به شکل‌های جدید

● سومین هفته از تظاهرات اعتراض‌آمیز لبنانی‌ها با روند تازه‌ای همراه است که شامل تظاهرات دانش‌آموزان و دانشجویان و تحصن برابر برخی مؤسسات دولتی و منازل کسانی است که معترضان آنان را مفسدان اقتصادی می‌دانند. تحصن برابر شرکت برق، شرکت مخابراتی اوجیرو و نیز مقابل منزل «فواد سنیوره» نخست‌وزیر پیشین لبنان و سردادن شعارهایی در محکومیت سیاست‌های او از جمله مصادیق شکل تازه تظاهرات اعتراض‌آمیز لبنانی‌هاست.

اعتراض مرکل و پمپئو به ماکرون

● مایک پمپئو، وزیر خارجه آمریکا و صدراعظم آلمان بر وجود یک شراکت و ائتلاف راهبردی مبتنی بر ناتو تأکید کرده و دیدگاه اخیر رئیس‌جمهور فرانسه مبنی بر ابتلای این ائتلاف نظامی به مرگ مغزی را رد کردند. آنگلا مرکل، صدراعظم آلمان اظهار کرد: ائتلاف نظامی ناتو همچنان خیلی با ابتلا به چنین وضعیتی و نیازپیداکردن به پشتیبانی‌های حیاتی فاصله دارد. او ناتو را سنگ بنای امنیت آلمان خواند.

مذاکرات محرمانه میان حوثی‌ها و عربستان

● یک منبع نزدیک به انصارالله یمن اعلام کرد که مذاکرات محرمانه‌ای میان انصارالله یمن و مسئولان عربستانی در مسقط در حال برگزاری است. به گفته این منبع آمریکا، مارتین گریفیث، فرستاده سازمان ملل به یمن، صلیب سرخ و عمران احمد خان، نخست‌وزیر پاکستان جزء میانجیگران این مذاکرات هستند. همچنین شورای امنیت سازمان ملل متحد و سازمان همکاری اسلامی، از پیمان ریاض که برای بازگشت صلح به جنوب یمن بسته شد، استقبال کرده و آن را گامی مفید به سوی بازگشت به صلح کامل در این کشور ارزیابی کرده‌اند.

آغاز رقابت‌های انتخاباتی بریتانیا

● با موافقت ملکه بریتانیا برای انحلال پارلمان و برگزاری انتخابات زودهنگام سراسری در ۱۲ دسامبر، رقابت‌های انتخاباتی میان احزاب سیاسی این کشور رسما کلید خورد.

تظاهرات کویتی‌ها در اعتراض به فساد

● صدها نفر از شهروندان کویتی در اعتراض به فساد حاکم بر نهادهای این کشور و در پاسخ به فراخوان نماینده سابق پارلمان کویت بعد از تجمع در مقابل پارلمان تظاهرات کردند.

دیدار رئیس سیا با بن‌سلمان

● جینا هاسپل، رئیس سازمان مرکزی اطلاعات آمریکا (سیا) در سفر به ریاض با سلمان بن عبدالعزیز، پادشاه عربستان سعودی دیدار کرد. بر اساس این گزارش، در این دیدار وزرای خارجه و کشور عربستان سعودی نیز حضور داشتند.

دستگیری همسر ابوبکر البغدادی

● رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهوری ترکیه در سخنرانی خود در دانشکده الهیات دانشگاه آنکارا تصریح کرد: در عملیاتی در سوریه چند نفر از اعضای خانواده ابوبکر البغدادی و همسر او را دستگیر کردیم.

نوبت دوم

آگهی فراخوان مناقصه عمومی

شماره مجوز: ۱۳۹۸,۴۸۲۴

شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی در نظر دارد اقلام مورد نیاز خود را با شرایط ذیل از طریق مناقصه عمومی تامین نماید :

شماره تقاضا و مناقصه	تقاضای شماره PR-۹۷۴۱۳۲۴ مناقصه شماره : ۹۸/۱۱۳
شرح مختصر اقلام درخواستی	مواد مصرفی بویلر
مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار	مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به میزان ۲/۰۶۱/۵۵۰/۰۰۰ ریال می باشد.
مبلغ برآورد مناقصه	۴۱/۲۳۱/۰۰۰/۰۰۰ ریال
نوع تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار	تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار بصورت یکی از تضامین قابل قبول وفق آیین نامه تضمین شماره ۱۲۳۴۲۰۲/ت۵۰۶۵۹ مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ هیات وزیران می باشد.
تاریخ تحویل اسناد به واجدین شرایط	۱۳۹۸/۰۹/۱۹
آخرین مهلت ارائه پیشنهادات	۱۳۹۸/۱۰/۱۰
تاریخ گشایش پاکات فنی	۱۳۹۸/۱۰/۱۹
تاریخ گشایش پاکات مالی	۱۳۹۸/۱۱/۰۹
آدرس و تلفن مناقصه گزار	استان بوشهر، عسلویه، منطقة ویژة اقتصادی انرژی پارس، شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی،فاز ۲ و ۳-ساختمان ستاد- مدیریت بازرگانی-اداره خرید-خرید مواد شیمیایی

مناقصه گران می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر به سایت WWW.SPGC.IR مراجعه و یا با شماره تلفن ۲۲۴۱-۰۷۷۳۱۳۱۲۲۴۸ تماس حاصل فرمایند.

روابط عمومی شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی